

Trenne

Nya Sångar.

1. Den döende Pohlackens farväl.
2. Verser, afsiungne af Student-
Corpsen i Upsala, wid Sorg-
festen öfver de tappre Poh-
lackarnes nederlag.

Melodien: O Yngling! om du hjerta har, ic.

3. Pohls National-Sång.

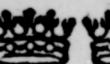

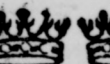
J ö n t ö p i n g,
Tryckte hos M. E. Lundström.

1831.

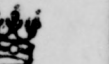

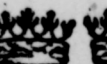

Först kulan träffar den som flyr,
 Samt feg och brottslig är;
 Och veklingen som faran flyr,
 Först swärdets udd förtär.
 Nej! förr'n jag flyr, jag stupar här
 Med wapen i min hand.
 O! hämnens om jag trolös är,
 Gud! Kung! och Fosterland!

Rämler.

För Frihetens Hjeltar med blödande hjertan,
 O! Pohlen för Dig, wi stämma en bön:
 "Rättwisa Gud! störta ned Förtryckets
 wälde! Gif åt Friheten lif!"

1. Den döende Pohlsens farväl.

"Mot sitt mål min forrta lefnad lider
 Och segrens sköna stunder äro slut;
 Ty döden unnar mig ej flera strider,
 Då lifwets midnattslampa brunnit ut.

Nu skall jag gå till grafwens tysta länder
 Och se om icke der en glöd är gömd,
 Som flammar upp och nya solar tänder,
 Då wäldet tror att hämndens dag är glömd.

Till dess farväl du trogna brud i striden,
Du dödens älskarinna! O, mitt svärd
Farväl! — Vår bröllopsstimma är förliden;
Men den var skön. Brudskaran var en värld,

En värld som dansar genom blod och lågor
Till frihetens och segrens pelarsal,
Och leker stormens lek med wreda vågor,
Och svarar blott med stål på bödlars tal.

Derföre jag med hoppets glädje somnar,
Så glad som barnet i sin moders famn.
Du hjeltarsland farväl! — Mitt hjerta domnar
Med fröjd, ty döden hvar skär mildt ditt namn.

Farväl då, Pragas sol! — I sköna stunder
Wid Grochou, Ostrolenska, faren väl! —
Du sköna må i segrens rosenlunder,
För Pohlen och för dig jag dö. Farväl!

Du mensklighet, som sett min död och tiger,
Begråt ej mig, ty jag beklagar dig.
Min sista suck med hoppet än jag wiger,
Och her och där för dig. — Förglöm nu mig!

2. Verser, afsiungne af Student- Corpsen i Upsala, wid Sorg- festen öfver de tappre Poh- larnes nederlag.

På lif och död, o Pohlen, war
Din ädla Frihets strid:
Europa såg derpå, men bar
Dig blott sin tår derwid,

Wäl såg du storheten deri,
Wäl såg du farans widd;
Men bättre war att dö som fri,
Än gå i bojor smidd.

Du dö! — och menskligheten står
I sorgdrägt wid ditt fall.
Du dö! — men glad ditt Frihetsår
Historien gömma skall.

Dock, frihetsplantan dö ej så,
I stoft af frie män;

Fäst benen multna, skall ändå
 Deß anda lefwa än!

3. Pohls National-Sång.

Än är Pohlen ej förloradt,
 Vi det skydda än,
 Swad af wäldet blef förstöradt,
 Swärdet tar igen;
 Skrzyncki för oss an,
 Redan brinner stridens låga,
 Och den Pohlske man
 Nedslår sin Tyrän.

Chor.

Skrzyncki för oss an,
 Redan brinner stridens låga,
 Och den Pohlske man
 Nedslår sin Tyrän.

Esaren går sitt swärd att slå
 Uti Pohlens blod,
 Dock till striden dra de få

Med förtwifladt mod,
 Skrzyncki för oss an, ic.

Wilda horder ej förskräcka
 Mer en hotad werld,
 Pohlen djerfs mot dem att sträcka
 Spetsen af sitt swärd;
 Skrzyncki för oss an, ic.

Swita örn, på wingar skära
 Lyft dig stolt och fri,
 Då skall Pohlen än med ära
 Frihets helgdom bli.
 Skrzyncki för oss an, ic.
